

## Korte biografie van onze Sensei

Door Chris Van San

In dit interview waren we te gast bij Aran Shidoïn op zaterdag 16 november 2013 te Wondelgem .



Sensei, hartelijk dank voor dit interview in de rij “Korte biografie van onze Sensei”.

Deze biografie’s zijn van zeer groot belang voor onze archieven van de VAV, maar ook voor onze jeugd, zodat ze later weten wie voor hen de weg geëffend heeft in onze federatie als leraar.

### **Sensei, een eerste vraagje, voor wat staat Aran Shidoïn?**

Aran is de Japanse Kanji naam voor Alain. Ik gebruik deze naam binnen mijn Aikido leven uit respect voor de persoon waarvan ik deze naam gekregen heb.

Shidoïn staat voor leraar , zoals er verder nog Fukoshidoïn en Shihan bestaat.

Persoonlijk geef ik er de voorkeur aan om deze specifieke japanse benamingen te gebruiken.

Het gaat immers over leraren titels en dit mag best wel meer onder de aandacht gebracht worden. Het is niet omdat men een bepaalde dangraad heeft dat men zich kan beschouwen als lesgever...

### **Sensei , wanneer bent u geboren en waar en wanneer begonnen met Aikido?**

Ik ben geboren op 04/04/1965 en begonnen met Aikido bij Samurai Evergem in januari 1986.

**Welke leraars had u Sensei?**

Jozef Temmerman Sensei

Antoine Vermeulen Shidoin

Nobuyoshi Tamura Shihan

Seiichi Sugano Shihan (en in het verlengde daarvan de 3 shihan van de Australian Aikikai)



Moriteru Ueshiba Doshu

Seishiro Endo Shihan

Hayato Osawa Shihan

Bij andere shihan volg ik af en toe wel eens een les en ze hebben mij zeker veel te leren, maar ik mag hen niet beschouwen als mijn leraars, want af en toe een les of stage volgen is mijns inziens geen geldig criteria.

Ik ben nog van de generatie die gelooft en werkt naar de ontwikkeling van een persoonlijke band tussen leraar en leerling...

**Wanneer bent u begonnen met lesgeven Sensei ?**

In 1989.

## Schets in 't kort de evolutie van uw Aikidoleven Sensei

Na een periode Ju-Jutsu te hebben beoefend, begonnen met 3 vrienden maar uiteindelijk alleen overblijvend, stopte ik toen ik naar het leger moest (dienstplichtige laatste lichte)... Na wat close combat bij de Para-commando's waar ik toentertijd nog ambities voor had, besloot ik uiteindelijk toch geen beroepsmilitair te willen worden en zwaaide ik gewoon af..

In Evergem zag ik een affiche hangen over Aikido en besloot dit een kans te geven...

Ik vorderde daar snel, trainde veel, ging meteen op stage omdat ik toch al de ukemi-basis had uit het Ju-Jutsu.

Mijn eerste aikido stage was na amper 3 weken lidmaatschap in de club en was meteen Tamura shihan te Merchtem...

Het was ook de periode dat Sugano shihan in België leefde en er nagenoeg dagelijks de diverse dojo rondging om les te geven...

In die tijd vonden we dat gewoon dat die twee shihan ons les gaven, wisten we toen veel welk voorrecht we hadden... twee zulke kleppers op wereldvlak... Dat was de tijd dat we makkelijk met 250-300 deelnemers op de mat stonden toen zij les gaven...

In 1989 had ik het een beetje bekeken in mijn toenmalige club en was zinnens te stoppen (zie ook eerder in dit interview), ik herinner me dat ik toen op de zomerstage te Wegimont hierover sprak met Antoine Vermeulen, Prosper Hiel en Rudy De Klerck. Alle drie boden ze me aan om af en toe eens bij hen langs te komen om zo mijn zin in Aikido te behouden/herontdekken. Dat deed ik dan ook... Ik mag dus zeggen dat deze drie mensen mij in het Aikido hebben gehouden toentertijd...

Tussenin ging ik ook nog privé lessen volgen in Hakko Ryu Jujutsu bij Antonio Garcia – Menkyo Kaiden te Kermt Hasselt waar ik op woensdagavond naartoe reed.

De stichter van Hakko Ryu Ju Jutsu volgde ongeveer op hetzelfde moment als O'Sensei les bij Sokaku Takeda van de Daito Ryu, vandaar mijn interesse, denk ik...

Mr. Garcia was zeer hartelijk naar mij toe en ik ben hem daar nog steeds zeer dankbaar voor... (Ik maak me tijdens dit schrijven de bedenking dat er toen waarschijnlijk niet veel voor nodig zou geweest zijn om mij te doen overgaan naar hem... Maar goed...)



Na mijn sandan was ik terug een beetje op zoek naar wat extra en ging ik vol overgave Eskrima-Kali-Arnis studeren, eerst Doce Pares en daarna bij IKAEF, waar ik de Kasama Graad behaalde (het eerste lesgeversniveau, beetje vergelijkbaar met bij ons shodan niveau, denk ik).

Maar de ingesteldheid verschilde nogal danig tussen beide disciplines en een keuze drong zich op... Sugano sensei overhaalde mij om de Weg van Aiki verder te zetten...



Ik herinner me nog dat ik lang wachtte om mijn sandan examens te willen doen (6 jaar i.p.v. 3 jaar) en ook voor mijn yondan examen was ik niet happig, dit maal om andere redenen... Ook hier wachtte ik 6-7 jaar in plaats van 4 jaar.

Wachten was eigenlijk het woord niet in het geval van yondan, het was eerder weigeren te willen examens doen, ondanks herhaaldelijk verzoek van mijn toenmalig leraar Antoine Vermeulen.

Pas toen Sugano sensei in september 2006 zich liet ontvallen dat "*it would be good if you did your yondan*" vond ik geen excuus meer en bereidde me voor op de laatste technische test in het Aikido.

Ik herinner me nog levendig aan Sensei te hebben gevraagd: "*what do I have to know? What do I need to prepare for?*". Hij zei: "*everything, just take care of yourself*"... en daar moest ik het mee doen...

Eigenlijk was hij altijd zo... Ook op demonstratie bv. toen ik hem vroeg: "*what will we do?*" antwoordde hij gevat: "*don't know, just try not to get hit...*".

Na mijn yondan examen werd dan de VAV-gradencommissie hervormd op vrijblijvend advies van Sugano sensei. Advies dat ik steeds relevanter vind naarmate de tijd voorbij gaat hier bij ons...

Nu ben ik Godan Aikikai en dus opgenomen in de lijst van hogere dangraden (ref. artikel in een van de Aiki O Kami die jammer genoeg van de website zijn weggehaald, wie wil mag mij steeds contacteren om dit artikel te lezen wat Godan en hoger inhoudt).

Deze hogere dangraden houden ook een engagement in naar Doshu en Hombu dojo. Ik heb me voorgenomen dit engagement ten volle na te komen en zal dus steeds Aikikai promoten eender waar ik kom lesgeven. Ik vind dat ik dat verschuldigd ben. *"There is commitment and there is obligation..."*.



Ik heb ook na mijn yondan Sugano sensei nog intensiever gevolgd in zijn laatste jaren (enkel Parijs miste ik door omstandigheden). Mijn respect en bewondering voor zijn onderricht en zijn engagement gingen en gaan altijd maar in stijgende lijn...

In Kameroen zag ik hem als pionier Aikido brengen, in Japan zag ik het onnoemelijke respect dat hij kreeg... Hij was en is een shihan voor mij, een Model-leraar...

### **Wat wens je persoonlijk nog te bereiken of te verwezenlijken Sensei?**

Ik heb niet echt persoonlijke verlangens op gebied van Aikido, ik hoop gezond te blijven en lichamelijk in staat dagelijks te kunnen blijven trainen...

Verder wil ik naar best vermogen de mensen die mij als leraar aanzien verder begeleiden en motiveren op dit levenspad... Ik hoop ooit het stadium te bereiken dat Aikido en mijn leven één worden... Of omgekeerd... Sommigen zeggen mij dat dit al zo is, maar ik vind nog van niet...

Ik voel nog een duidelijk verschil tussen Aran op de tatami en Alain naast de tatami... Dat wil ik nog proberen wegwerken... zal niet makkelijk zijn maar ik heb nog enkele decennia de kans... ;-)

### **Wens je hier nog iets aan toe te voegen?**

Ik wens mijn oprechte dank te betuigen aan de mensen die ik hierboven als leraar heb aangegeven...

Tevens aan de hogere graden en shihan die mij ook nu helpen op de Weg.

En natuurlijk wens ik de mensen die mij als leraar aanzien te bedanken voor hun vertrouwen, zonder hen is er immers geen lesgever.

Dankzij hen kan ik vorderen, veel dieper dan op het pure technische niveau...

Tot slot breng ik graag nog eens onderstaande morele code onder de aandacht, in de hoop dat dit door de lezer goed wordt doorgenomen, er over nagedacht wordt, en dat door allen geprobeerd wordt dit te implementeren in elke training, zowel door leraar als door leerling.

#### **originele tekst:**

Aikido is a way.  
There is a commitment and there is an obligation.  
Do not abuse or misuse the art of aikido.  
Study carefully, honestly and humble.  
Respect your senior and take care of your junior.

#### **Vertaald:**

Aikido is een weg.  
Er is engagement en er is een verbintenis.  
Maak geen misbruik van de kunst van aikido.  
Studeer zorgvuldig, eerlijk en nederig.  
Respecteer je oudere en zorg voor je jongere.

## **Bedankt Sensei voor dit gesprek.**

Graag gedaan.

### Aanvulling bij dit interview (op verzoek): een korte schets van mijn inzet ten bate van de Vlaamse Aikido Vereniging vzw:

Sinds 1989 werd ik gecontacteerd door Antoine Vermeulen, toenmalig voorzitter VAV, om te helpen de vereniging draaiende te houden. Dit is vrijwilligerswerk waar iedereen zich blijkbaar probeert buiten te houden. Soms door geruchten dat *“het zo veel werk en tijd vraagt”*, dat *“het geen nut heeft”*, en dergelijke meer...

Dat is helemaal niet het geval, kan ik zeggen... Als iedereen een deeltje op zich neemt ,valt *“al dat werk”* reuze mee...

Immers, als niemand zich wil inzetten voor de gemeenschap is er geen gemeenschap, toch??

Ik stemde toe in een klein postje om zo stilaan wat bekend te geraken in *“dat politieke kluwen”*... Uiteindelijk heb ik van 1989 tot en met april 2013 actief medewerker geweest in de beheerraad. In die 24 jaar vervulde ik alle functies die er maar waren. Ik kan dus met recht en reden zeggen dat ik het klappen van de zweep ondertussen wel ken (en ik heb, naast Antoine Vermeulen, in die 24 jaar geen andere beheerders geweten met zo een lange staat van dienst en inzet...). Mijn laatste uitgeoefende functie was die van Voorzitter VAV. Hiermee was voor mij de cirkel rond... Stilaan zag en zie ik de VAV evolueren naar individualisme met vorming van groepjes die nog wel onder dezelfde koepel willen zitten maar zo goed als nooit samen op de tatami staan... En vooral voor hun eigen groep en belangen willen zorgen...

Omdat ik mij hier niet echt kon vinden noch voor inzetten, besloot ik mijn mandaat netjes af te werken tot april 2013 en dan mezelf niet meer herverkiesbaar te stellen...

Ik wens de VAV het allerbeste toe en hoop dat ze in staat mag zijn haar erkenningen te behouden...

Ikzelf zal me verder inzetten ten bate van de Aikido gemeenschap in het algemeen, zowel binnen als buiten de VAV...